

מוד' פרמ"ג ה"כ"ל, וְלִי לְפָנֶיךָ חֲמוּר לִי
דמוחט'אלו ממש ובין דעל ידו נתרגל גרע מהך
דפרמ"ג, ח"כ צנ"ז ג"כ הכי חס לא שנאמר
כיון דאמר' צמק' נדה פ' צא קימן לחזקה דיצא
צקטן סבא לפרק שנותיו חזקה קימנים רק
לחומרא צקטנה סלא תמאן ולחלילה צעי צדיקה.
ובין דנכ"ז לא נצדק, אפשר דשוצ הוי משום
מאכל צידים, זין כך וזין כך לענ"ד דאשה זו
חזקה בשדות סלה נתרועע וע"כ אין מקום לכמוך
ע"ד כאמנות סלה וכבר הצאתי דצרי הגאונים
שליפה להיות יר"ש, ואפשר לה ג"כ בחקנה
כת"ה שתקח אשה אחרת לעמוד על השגחה
וכו' והנני לסיים בכל חתמי צרכות, ידידו דוש"ת.
ה"ק מרדכי ליצ ווינקלער ח"פ מחד י"ו.

סימן כ'

להרצ הג' וכו' כש"ת מוה' ישעי' נתן
פרייליך כ"אצ"י צק"ק סאצאדקא י"ו.

ע"ד שאלתו צאשה אשר הרופאים עושין לה
צלאמצע על השנים ומקודם נותנים סם
קפוג (וואטט"א) והורה כת"ה לטבול כך לטהרתה
ודצרו עפ"מ"ש צק' היקר גידולי עהרה צתשו'
ס' כ"צ צדצר שלריכה לרופא ליטלו משם ואינו
מעשה הדיוט או ש"ס לה לער וכאז ליטלו משם
אינה חולץ שאינה מקפדת על הניל שיש מערערים
על היתר זה.

והנה ודאי ישנם כונה חולקים ע"ד גד"ע
הנ"ל אלל ראייתי צתשו' מהרי"א ס' רכ"ט
שמצא דצרי גד"ע הנ"ל וכ' כי כדאי
לכמוך עליו וכן הציא צתשו' אצני לזק ס' פ"ט
לכמוך עליו צענין זה חס יס לער וכאז וכעין
שכתב צק' ט' מהך צאשה ס"ש על גוזה
אצעצועות וגרצ וכמ"ש צתשו' הסיצ משה אלל
שמחלק זין שעל גופה ממש דא"ח אלל צדצר
שחן לגופה י"ל דחולץ כמ"ש צקוף מ' מקולאות
צמחלות רצ' וחכמים גצי חן שתחוצ צגופה
דאס נראה חולץ אלל האחרונים חולקים עליו
וע' צתשו' זכרון יוסף חיו"ד ס' י' וצתשו' רע"א
ס' ס' אלל כי תנוה צעני על דצרי ת' אצני
לזק שמחלק ג"כ דאין חילוק מוצרי זכרון יוסף
רע"א דמקום לער או כאז אינה מקפדת
וצאמת צתשובה הנ"ל איירי צעגול טענת סל
שעוה צתוך הרחם סס ה"י סכנה להקירה
ונסכנה הכל מודים שאינה מקפדת כמ"ש ציו"ד
ס' קל"ח מו"ש צמרדכי צשערות קאלטיכ"ס
ד"ס סכנה להקירם אלל צלצר וכאז לצד מנ"ל
וע' צספרי הקטן לצו"מ מחד"ק (ס' קכ"ז
קכ"ח) צענין זה וע' צק' פתחא זוטא ה"ל נדה
וטעילה הציא כל הדעות צרחה האריך ומצא
הכל צאח"ט.

והנה גם צען תותצת רובן סל צעלי תשובות
מקילין צ"ס לער וכאז להקירו ודצרי
השו' אמרי אש ס' ע"ה וס' ע"ג ג"כ מן המהירים
וצדרכ"ת ס' קל"ח ס"ק ע"ד מציא לחקת תשובות
אחרונים צזה להקל. והנה חפשתי למלא צספרי
צענין וואטט"א שפוש"ס רק לצו"מ כנ"ז ומלאתי
צק' פת"ז וצדרכ"ת הנ"ל שהציאו מ"ס מ' נדה
מהגלון

המועה, וראיתי מ"ש ע"ד צק' ל"ט דצרו דצרי
טעם אלל סלענין הלכה עיין צנפתחות סס
צספרי. ידידו דוש"ת.
ה"ק מרדכי ליצ ווינקלער ח"פ מחד י"ו

סימן י"ט

להרצ הה"ג וכו' כש"ת מוה' יעקב שרגא
סג"ל יונגרייז כ"ז אצדק"ק כ' צערלאל י"ו.

ע"ד אשה משרתת צמקה ועל"י להשגיח על
העוצלו לטהרת' שתה"י הטעילה כראוי
כמ"ש ציו"ד ס' קל"ח ואשה זו שהיתה ע"ע
צחזקה בשדות עצר על"י דוח הזמן צעוה"ר
סכתנה צנה צן י"ד שניה לחורגה צע"מ ומחלל
ס"ק צפרהקיל, ובת"ה הזהירה התראה אחר
התראה שתקח צנה ומקום הנ"ל ואס לא תאזה
אז אצדה חזקה בשדות סלה ועי" צת' נטע
שורק ס' ס"ד לענין אשה כוז שהולכת צגלוי
סער מהו שתהא כאמנת והרצ השואל כבר
הקירה ממשמרתה הנ"ל והסיצ דיפה עשה סאס
ה"י צידינו למנוע נשים כנ"ל סלא לעצור עד"י
מ"מ לא נחזיק אותה ואס כי להלכה לודד
להקל, וא"כ ה"כ למה נחזיק אשה כוז שהולכת
לרוח הזמן ותרע עי"י להחזיק צנה לת"ה ועי"י
צדרכ"ת ס' קל"ח הנ"ל כונה וכונה פרטים
השייכים לאשה כנ"ל וכלל הדצרים שלריכה
להיות יר"ש ולדקדק צחוט השערה כידוע ועי"י
צספרי מחד"ת (ס' פ"ג) כיו"צ, [וע"ל ס' כ"ד].
וראייתי כי כת"ה מפלפל צמכמה להלכה
דהוי משום מאכיל צידים כדמוכח
צמק' יצמות זק קי"ד צעשה ע"ד אציו וכן
דייקי צגמ' מ"ס שנה קכ"א צקטן סבא לכצות
לומרים לו אל תכצה ופרץ צגמ' ס"מ קלוי"כ
צ"ד מנ"ל ודחה צגמ' צקטן שפועה ע"ד אציו
ופרטידל סראה צפני אציו דניחא ל"י אלומא
אפי' צלא מעשה וצלא דיצור רק צהרגשת הכן
על פני אציו צניחוח ג"כ הוי מאכיל צידים
וא"כ צנ"ז אין ניחא ל"י ציותר מזה שמקרה ל"ד
מחלל סצת צפרהק"י דהוי כמומר לכה"ת ח"כ
חסוד לכה"ת כידוע, אלל שתמוה צעניי הנ"ל
כ' כת"ה שהוא צן י"ד שכים ח"כ כבר אינו
צכלל קטן דשנותיו צ"ג וי"א וצק' שצ"ג צא"ח
סס צפדמ"ג דצגדול ל"ס מאכל צידים דהא יס
לו דעת לפרש מעלמו חא"כ חנס אותו צהכאה
וכיו"צ וצנ"ז עוצר אללו דלפ"ע לת"מ ע"ס,
והנה ראייתי צתשו' מרן חת"ס חלו"ח ס' פ"ג
צעוצדא כיו"צ דהיינו למקרו צצית ליגודן דהוא
צעיר ויען או צעיר וואיטלען וסס יאכילו איתו
דצרים אקורים ולא יניחו לצא צלחמו וסס השות'
חס הוי כמאכל צידים ומקנתו נראה דל"ה
כמאכיל צידים דלא אמרינן ל"י אכול ושחה והוי
כמועמידו אלל נצילה ודעה הרשצ"א מ"ס יצנוות
לזח רק צכלל קלוי"כ דאצדמ"ל ולא כמאכל
צידים רק חס הוא אוכל וסותה ע"ד אציו ולא
לורך עלמו ומקנתו להחיר ג"כ דהוי ללורך
מלוח ג"כ דע"כ יתרפא ויצא לידי צר חיו"צ
אלל רק צתנאי דכסיגדיל ויה"י צר חיו"צ להולילו
מסס ומחמיר יותר צצר חיו"צ ולא הזכיר כלל